

Što je sadržaj fenomena zvanog Zdenko Domančić? Što to privlači stotine tisuća ljudi koji se upravo Domančiću obraćaju za zdravstvenu pomoć? Kakva je to metoda kojom ljude od raznih bolesti uspješno lijeći i Bjelovarčanin Davor Jurjević – jedan od brojnih Domančićevih učenika? Da bismo pokušali shvatiti taj fenomen posjetili smo Zdenka Domančića, a na Jurjevićev poziv. Domančić već 16 godina živi i radi u Sloveniji, posljednje tri godine u Bledu, a prije toga u Kranjskoj Gori. Počasni je stanovnik grada Bleda i svoje pacijente prima u hotelu "Lovac", u kongresnoj dvorani na četvrtom katu. Kada smo došli, stotinu ljudi čekalo je na pomoć Domančića i njegovih učenika. No, kako smo u kasnije saznali, prava gužva je u prijedpodnevnom terminu kada se skupi više od 150 pacijenata. Poslijepodnevni termin trajao je tri sata, a nakon toga Domančić je porazgovarao s nama da bi objasnio o čemu se tu radi.

LJUBAV NIJE ZALJUBLJENOST NEGO POŠTOVANJE

Za to da biste poslušali sve te mnogobrojne ljude, sagledali njihove probleme i pomogli im, zaključujemo da je potrebna i neka vrsta ljubavi. Što je ljubav?

Ako sam posvetio čitav svoj život ljudima, onda ih i poznajem. Isto tako poznam i mater svoju, ali i poznam svaku drugu majku, oca svoga i svakog drugog oca, sina svoga i svako drugo dijete na svijetu. Majka prema svojem djetetu izražava majčinsku ljubav, ali ako dijete pruži otpor u odgoju, ta ista majka mu je u stanju polomiti noge. Čuje se kako je žena muškarca nakon velike ljubavi izbola nožem. Ili, nakon velike ljubavi bacio ju s desetog kata! Kakva je to ljubav? O kojoj vi to ljubavi pričate? To nema veze s ljubavi. To je zaljubljenost. Ona jednostavno govori o hormonalnom poremećaju kojega je stvoritelj ugradio radi reprodukcije. I tada smo osjetljivi. Za primjer možete uzeti djevojku iz "fine" obitelji koja se zaljubi u makroa. On se seksa s njom i još deset drugih. Ona to vidi, vidi i da dila drogu, ali ga i dalje voli. Znači to je trenutak kad ne vladamo sobom.

Koji je onda najrealniji odnos između dva bića osnovan na temelju, na pokriću, a ne na čeku bez pokrića? To je poštovanje! Kad pitate neku djevojku: zašto ga voliš, ona jedna kaže: ne znam. Ali kad pitate: zašto vi poštujete nekog čovjeka, onda čovjek koji je pametan kaže: zbog toga, toga i toga. On nabraja kvalitete koje on cijeni i zbog toga ga poštuje. To je velika razlika.

Vratimo se fenomenu Domančić. Kako je sve to počelo?

Prije 35 godina, nakon godina istraživanja, putovanja svijetom i proučavanje filozofije, raznih religija... nastala je metoda. Dao sam se odmah znanstveno provjeriti. Država je dala tiskati knjigu izvješća sa znanstvenih provjera. Potukao sam medicinu na bolestima koje su tada bile neizlječive. Danas su još više neizlječive. Hrvatska nije prepoznala svoj interes u toj metodi. Slovenci su prepoznali. U Sloveniji sam dobio doživotnu vizu (dozvolu za rad), također i moji supruga i sin. I to na temelju dokumenta Vlade Slovenije koji je zasnovan na dokumentu Ministarstva znanosti u kojem piše da je moj rad od interesa za Republiku Sloveniju i zdravlje njezinih građana. Ja 16 godina radim u Sloveniji, sada na Bledu.

Poznati ste i izvan granica Slovenije i Hrvatske?

Oko 20.000 mojih učenika radi diljem svijeta, po cijeloj kugli zemaljskoj redovito održavamo seminare. Među mojim učenicima većina se time bavi profesionalno, to jest radi samo to, i informacije su uglavnom pozitivne. Ima i onih, manji broj, koji pokušavaju "oderati" svoje pacijente. Međutim kad primamo nove polaznike na seminare, oni nam moraju dati samo svoje ime i prezime, datum rođenja i broj telefona. Iz tih podataka ja ne mogu znati da li je netko pošten ili nepošten. Međutim nastojimo ih držati pod kontrolom. Potrebno je neko vrijeme da ispitamo kakav je tko i gdje. Da dobijemo povratne informacije o tome što radi i na koji način. Da li je to pošteno prema ljudima. Uskoro ćemo na internetu objaviti imena onih koje mi preporučujemo. Svi oni moraju prvo diplomirati, a ne da nakon prvog stupnja otvori ordinaciju.

PODVALILI MI ČOVJEKA PRED SMRT – JA MU SPASIO ŽIVOT

Prije tridesetak godina bili ste ispitani u Kliničko-bolničkom centru "Rebro" u Zagrebu.

Nakon tog ispitivanja je izašla knjiga "Bioenergijom do zdravlja – fenomen Zdenka Domančića" koju je napisao novinar Draško Ačimović. Jedini koji je tada držao moju stranu bio je dekan Pravnog fakulteta u Zagrebu prof. dr. Šeparović. On je bio tamo da bi se zaštitila zakonitost mojih provjera.

"Nije u pitanju da li je Domančić genij, čudotvorac, mag, vrač ili pilula. Jedno je sigurno, moramo se diviti i poštovati njegove sposobnosti i moći kojima se tako vješto služi", rekla je Davorka Paladin. Testovi su rađeni u odjelima bolnice, gdje je sve bilo evidentno. Sve je napravljeno po metodologiji koju je medicina odabrala. Ja nisam smio poznavati niti jednog pacijenta. Meni je bilo potpuno svejedno kakvi su uvjeti. Vjerovao sam svojoj metodi. Podvalili su mi čovjeka koji je imao sepsu koju je dobio od gangrene. Ja sam prihvatio toga pacijenta i spasio mu život. Liječnici su kasnije govorili da se dogodilo čudo, jer je taj čovjek trebao biti mrtav. Liječnici su potvrdili da sam mu ne samo spasio nogu, nego i život. Nakon toga je oko 1,500.000 ljudi prošlo je kroz moju terapiju, a bilo je i mnogo medicinskih provjera, filmova, pisanih dokumenata.

Priznaju li Vaš rad znanstvenici izvan Hrvatske i Slovenije?

Moj rad priznaju znanstvenici NASA-e i oni sa sveučilišta Stanford u SAD-u, da ne nabrajam sad sve. Znači, da sam se rodio kao Francuz, Englez ili Amerikanac imao bih u početku veće šanse za uspjeh. Danas među mojim pacijentima ima mnogo liječnika. Večeras ste mogli vidjeti dva kirurga, dok su ujutro bila četvorica.

"BETONIRANE MOZGOVE" TREBA OSLOBODITI "BETONA"

Ljudi su nedvojbeno oduševljeni Vašim terapijama. Zašto?

Vidite, ljudi se u drugim terapijama savijaju, a to nije potrebno. Potrebno je da se "betonirani mozgovi" oslobode "betona". Kad vidite što ja radim, za vas je to čudo. No čuda nema, odnosno čudo je ono što nismo sebi u stanju racionalno objasniti. A to opet znači da postoji puno više mraka ispred nas nego iza nas. Da biste ušli u taj mrak morate suvereno vladati područjem.

Poznati ste po radu na daljinu. Kako se to radi?

Dakle, rad na daljinu je ispitan, ne samo medicinski i znanstveno, nego i policijski.

Nikada HTV ne bi emitirao dokumentarni film "Ruke" s Balićem (Domančić je liječio Balića na daljinu. Domančić je bio na otoku Ugljanu, a rukometaš na olimpijskom rukometnom turniru u Pekingu, op. a.) da to nije tako. Da to nije provjereno, s ljudima koji su gledali, i to ljudi koji se nazivaju znanstvenicima. Što se događa s pacijentom kada sam ja daleko od njega? Profesori fizike predaju svojim studentima, ali ponekad ne razumiju osnove te iste fizike. Ako je Einstein rekao – kada je postavio teoriju relativnosti – da nema vremena ni prostora, onda je to rekao poznavajući misaonu i kreativnu energiju, a ne brzinu svjetlosti. Ali, ako nema vremena ni prostora onda ja ne radim na daljinu.

Jednom ste izjavili da je bolest razlika između želja i realnih mogućnosti.

Upravo tako, tako se čovjek raspadne. Kad vidite bolesnog čovjeka, pitajte ga koliko je bio na odmoru prošle godine. Vidjet ćete da nije bio, da je jednostavno energetski bankrotirao, da je dao više nego što ima. Razlika između naših želja i realnih mogućnosti je problem svakog čovjeka. Želje su nam uvijek iznad realnih mogućnosti. Recimo, čovjek vidi dobar auto a tamo i banku koja daje kredit. Čovjek kupi auto koji ne može otplaćivati i nastanu problemi, a na kraju i bolest.

Kako iscjeljujete bolesne ljude?

Ja ne mogu pomoći čovjeku ako nisam promijenio njegov način razmišljanja, a onda i življenja. A to mogu napraviti samo na podsvjesnoj razini, jer se on svjesno ne želi mijenjati. Upravo zato i jest bolest. To je ego. Jedan alkoholičar, snažan, bogat, moćan, j... sve oko sebe, ali ne priznaje da je alkoholičar. Obitelj me angažirala i ja sam mu pomogao. Iako me nije vidio, prestao je piti. I onda mi kaže: "Vidi da sam uspio", a ja mu kažem: "Svaka čast, rijetki su takvi kako što si ti". On je pun sebe. Dakle radimo to na nivou podsvijesti. To se događa i s mojim učenicima, jer je energija kojom se služim kreativna i pametna. To je ono što neki zovu Duh sveti, samo te energije kod njih nema.

Uspješno liječite i karcinomom?

Napravio sam eksperiment na onkološkom institutu u Ljubljani s 12 najtežih karcinoma. Kancerogene stanice su bile u epruvetama. Onda se nakon nekoliko minuta pod mikroskopom moglo vidjeti kako pucaju opne kancerogenih stanica, odnosno da ne umiru. Onda su stavili kancerogene i zdrave. Što se dogodilo? Kancerogene su se raspadale i umirale, a zdrave su ostale netaknute. To znači nisam ja gađao koju stanicu da pogodim a koju ne. Ja sam bio samo kanal kroz koji se to dogodilo. Daleko od toga da to ja radim, to uvijek radi ista sila. No, ja se nalazim blizu nje i to je privilegija. Razumijem je i radim ono što smatram da se od mene traži. Time je stvar gotova, dakle ja sam dispečer. Prenosim lijek od jednoga do drugoga na jedan lijepi način. Tako isto i moj učenik Bjelovarčanin Davor Jurjević. On ne treba ništa razumjeti i dogodit će se. Jer ne liječimo ni ja niti on. Nemaju naši pacijenti s nama posla, imaju posla s nečim mnogo većim od nas, mnogo poštenijim, humanijim. Mi ga zovemo "Stvoritelj".

DOGMU VIŠE NE TREBA DOPUŠTATI

Vjerujete u boga, ili kako Vi kažete – u Stvoritelja?

Duboko se klanjam Stvoritelju, ali u crkvu ne idem. Ja sam materijal kakav je završavao na lomačama. Što možemo zamjeriti Giordanu Brunu? Svećeniku, lumenu, koji je vidio ispred vremena svoga. Ubijen je nevin. Papa je prije nekoliko godina javno pričao o Giordanu Brunu, te rekao da mu je žao ali da mu ne može oprostiti. Što mu to ne može oprostiti? To, što se drznuo taknuti u dogmu!

Što je dogma? Laprdanje, laž, prevara. Dogma je kad ja vama kažem da još pada snijeg mada ga odavno nema i toplo je, dva metra ga je napadalo. A vi pogledate van i kažete ne dva metra, već više, da mi se još bolje uvučete – zna se kamo. To je dogma. Ništa nema pošteno u dogmi. Treba li danas pustiti da netko još uvijek zajebava ljude dogmom. Ako želiš upoznati sebe okreni se u svoju prošlost. I točno ćeš znati tko si. Zato se kaže: "Pazi na ono što misliš, jer to što misliš to i radiš. To što radiš stvara tvoje navike. Navike formiraju tvoj karakter. Karakter ti je sudbina".

U kakvom ste odnosu sa Stvoriteljem i kako Vam on pomaže u liječenju?

Kaže se da je taj Stvoritelj svugdje i na svakom mjestu. Dakle da je ta jednota rasprostranjena diljem svega što mi prepoznamo. I da je u nama. Naravno da je pitanje svih pitanja kako si naučio nešto što nigdje nije bilo napisano, što svijet nikada vidio nije. Nemoguće bez kontakta s kreatorom koji je sve stvorio. Dakle, da li sam ja imao sreću, da li je to slučajnost, ja se s time ne opterećujem.

Vjerujem u Stvoritelja.

Kako razumjeti nas ljude?

Sve što mi možemo vidjeti i opipati, nastalo je najprije u misaonom svijetu. Kroz taj misaoni svijet možemo razumjeti i nas, naša bića i naše sudbine. U svakom od nas živi beštija, a onoliko smo ljudi koliko smo tu beštiju u stanju držati pod kontrolom. Onog trenutka kad je pustiš, dogodit će se nešto, što ćeš i sam požaliti kasnije.

Koliko znanost može pomoći ljudima i razumijevanju njih?

Ne možete metafiziku shvatiti kroz znanost. Ne možete doći blizu boga kroz znanost. Ali ne možemo znanost apstrahirati. Moramo prihvatiti neke stvari da su one takve kakve jesu. Ja nemam visoko mišljenje o znanosti. Zato što znanost služi visokom kapitalu. Možete čuti od nekog akademika da sugerira djeci kako trebaju jesti genetički modificiranu hranu. Akademik koji tako izjavljuje je nitko i ništa. On je propalica koja služi Monsanto (velika poljoprivredna korporacija, op. a.).

Što mislite o ateistima?

Ateist i teist su u istoj situaciji. Ateist ne vjeruje da Bog postoji, a teist vjeruje, no dokaza nemaju ni jedan ni drugi. A ja ne samo da sam siguran, nego prisutnost Stvoritelja osjećam. I svjestan sam da ne mogu napraviti ništa bez njega.

NAŠE TIJELO PROIZVEST ĆE SVAKI LIJEK KOJI TREBAMO

Koja je Vaša definicija bioenergije?

Bioenergija je životna osnova. Kada je u našem tijelu manjka, bolesni smo, kada je nema – mrtvi smo. To se ne odnosi samo na ljudsku rasu, nego na životinje i biljke, odnosno sve ono što živi. I kamen po kojim hodate, živi, misli, osjeća i ima svoje "ja". Bios je grčka riječ koja znači život, a odatle i životna energija. I sve što živi ispunjeno je tom energijom. Dakle, tamo gdje je nedostaje treba ju dati. Nitko ne liječi tijelo, nitko ne liječi bolest, i to ni bioenergetičari niti sve vrste medicina. Nego, jedni na jedan način a drugi na drugi način pokušavaju jedno te isto. Staviti u funkciju tog univerzalnog liječnika u nama kojeg smo nazvali obrambenim sistemom. Kada je taj liječnik u nama u punoj funkciji, mi smo zdravi. Kada je on u defektu u jednom dijelu tijela ili u organu, mi smo bolesni. Onog trenutka kad mi njega pokrenemo, naše će tijelo kao savršena farmacija stvoriti svaku supstancu koja nam je u tom trenutku potrebna, koja će ujedno biti i kompatibilna našem tijelu. Naše tijelo neće je odbijati. To je istina o iscjeljivanju.

Kako je metoda, po kojoj ste poznati, napredovala?

Metoda se usavršavala. Ona je sada optimalna. Mali čovjek je uz puno truda uspio pomaknuti brdo. To je upravo takav odnos bio i takva nemoguća misija, da se pomaknu strukture koje su štitile svoje interese. Da se dogodi to da sada više puta polovicu moje grupe čine liječnici i njihove obitelji te njihovi prijatelji. A, oni su prije samo čekali na moju grešku. Nije bilo greške, nego sve većih rezultata. Nakon stotina i stotina tisuća ljudi nitko ne može meni reći da sam ga tražio bilo što, da sam mu uvjetovao bilo što. Bili su tu i stranci milijarderi; ni njima. A mogao sam i mogu dandanas raditi kao štanca, kako štamparija love, ali onda to ne bih bio ja, onda nešto ne bi štimalo. U kodeksima mojih učenika je također osnovno da ne traže ništa. Samo moraju raditi svoj posao. I oni znaju da ako budu uspješni, da će biti i pošteno nagrađeni.

Liječite bogate i siromašne?

Ja sam nekada radio za svjetsku elitu, milijardere. Prošlo je kratko vrijeme i vidio sam da Nebo nije zadovoljno sa mnom. Nisam dobio to da bih dijelio samo bogatima, jer veliko bogatstvo bez kriminala i zločina ne postoji. Tada sam otvorio svoja vrata i "najmanjem". Na moju terapiju već 30 godina može doći svatko. Jedno što je potrebno jest da kaže svoje ime i prezime.

Što će se dogoditi ako netko od vaših učenika svojim načinom dođe do poboljšanja metode?

Onda ću ja njemu čestitati. Onda bi to značilo da je uložio puno truda i da mu je Nebo otvorilo vrata. Tko sam ja da ga tada osuđujem.

VI STE BESMRTNI – DA LI TO ZNATE

Kojoj Vi religiji pripadate? Koju vjeru živite?

Ja živim svoju vjeru, dakle univerzalnu. Meni su dolazili rabini, budisti, svećenici s dubokim poklonom. Zar nije dekadentno da ljudi s imenom boga na usnama kolju jedni druge. Zar nije Stvoritelj stvorio i Iranca i Kineza i Hrvata. To je naš zajednički otac. Bog je jedan. Nema ih više. Pitaju me više puta da li ste vi budista, da li ste kršćanin? Ja im odgovaram da sam sve ili ništa. Nemoj te me trpati u bilo koju religiju. Ja znam za Stvoritelja i živim i činim ono što on od mene traži. Da li je to opasno, da li ću ja izgubiti život. Meni je sasvim svejedno. Ja sam besmrtni i ja to znam. I vi ste besmrtni, pitanje je da li vi to znate!

Sa mnom se ne može manipulirati. I nema mojih predavanja bez Stvoritelja. Ali ja u crkvu ne idem. Moja crkva je moja duša, moje biće. Kad me se pita koliko molim dnevno – to je otprilike sedam sati. Jer ljepše molitve od ovoga što ja radim nema. Dajem sebe, svoje znanje, svoju energiju i energiju koju mi Stvoritelj daje, da pokušam ublažiti ljudsku bol i patnju. Meni nije potreban prevoditelj. Meni nije potreban netko da me približi bogu. Jer takve upoznao nisam, a obišao sam cijeli svijet i vidio duhovnike raznih profila. Ono što ja jesam, ja sam svjestan toga i svjestan sam da imam masu neprijatelja. Svojim stavom navlačim gnjev moćnika, ali nije me briga. Živio sam kao lav, evo 60 godina u svibnju. Dapače, život ne smije biti sladak, jer onda ste podložni patnji. Naravno da mogu izgubiti glavu, ali nisam ja ni došao biti ovdje vječno. Nego sam došao po nekakvom nalogu, u nekakvoj misiji. Da napravim nešto što se od mene traži. I da se poslije toga oslobodim.

Kako ste prepoznali svoj nalog i misiju?

Nije teško prepoznati, ako netko umire od bolova a ja mu smanjim bolove, da je to dobro. I njemu i meni. Kada sam se počeo baviti time, početkom osamdesetih, tada je ovo područje i u

Europi i u SAD-u bilo "špansko selo". Postajali su samo spisi vezani uz Bibliju o tome da su postojali ljudi koji su liječili svojim bićem. Tada sam shvatio da to nije samo moja privilegija, i ne smije biti. Da moram znanje prenositi ljudima. Znanje nije samo tehnologija izvedbe nego i etički kodeks. Dakle, ako netko može izliječiti neizlječivo, on može udariti cijenu. Onda bih ja bio sličan farmaceutskoj industriji koja kaže – imamo lijek za leukemiju, jedna doza je 70.000 američkih dolara. I drži siromašna majka svoje bolesno dijete, pored nje je majka bogataša. Novac je došao "kurvanjski", otimanjem ili na neki drugi način. I ta nesretnica gleda svoje dijete i teku joj suze. Njezino dijete će umrijeti, jer ona nema taj novac. Meni su svi isti. Moja priča je ovakva – ako smatrate da sam vam ja pomogao, onda me nagrađite s onim što vas ne boli. Ako boli, onda taj novac gori u vašoj ruci i donijet će vam zlo. Ako me čovjek kome sam spasio dijete nagradi tako da to dijete nema sutra što jesti, onda nisam ništa napravio. J.... takav posao.

Ja sam jedan od vas, mali čovjek, kome je Stvoritelj dao da radi velike stvari.

KOLIKO SREĆE TOLIKO I NESREĆE

Jedan od vaših učenika je Bjelovarčanin Davor Jurjević.

Prihvatio sam Davora Jurjevića jer sam uvjeren da će dobro i pošteno raditi. On je radio na mom brodu. Zaposlen, vodio je servis na otoku Ugljanu. Vidio sam da se muči, jer to je težak posao. Onda sam odlučio da mu dam ruku i nikad nisam ništa tražio. Otvorio sam mu vrata, a on će svojim putem ići, a ja ću ga podržati.

Da bi činio dobro, potreban je ego, potrebna je želja. Ali treba paziti jer postoji bijeli i crni ego. Ja volim činiti dobro ljudima, ljudi mi isto tako uvijek vrate dobrim.

Da li sebe vidite u mirovini?

Ja bih jednog dana volio loviti ribu negdje u Kornatima i razmišljati o svemu i svačemu. Čaša vina i kora kruha. Spavao sam u najljepšim kućama svijeta, ali i pod mostom na kartonu ne bi bilo loše. Samo karton ne smije biti vlažan. To znači da znam što je vlažan karton. Prošao sam put kao da 500 godina živim. Od ničega do vrha i onda sam se svjesno stavio u sredinu. U sredinu između crnog i bijelog. U sredinu gdje pokušavam izboriti tu čast da ne učestvujem u drami života, nego da je promatram. Zato moram svoje želje dovesti na nulu, ne želim sreću. Ako ne želiš biti sretan ne možeš biti nesretan. Jer jedno vuče drugo. To je kao klatno na satu. Dok miruje stoji u ravnoteži. Kad se pokrene u bijelo automatski ide i u crno. Više u bijelo, više i u crno. Normalan čovjek u neznanju; želiš toliko sreće, no to znači da si naručio jednako toliko i nesreće. Ne možeš kušati jedno bez drugoga. Da li je meni to potrebno? Ne! Ja želim biti miran. Klatno koje stoji u nirvani je mir, i samo gledaš što se događa u drami života. Vrijedi se potruditi za nešto takvo, a ne prolaziti kroz vihore patnje i bola koji su vezani za ovozemaljske zakone.